

การสังเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และยุทธศาสตร์
ของสำนักบริหารกลุ่มจังหวัด 14 จังหวัดภาคใต้กับ
ความสอดคล้องของสาขาวิชาการจากสภาวิจัยแห่งชาติ¹
Synthesis of Problems, Needs and Strategies
of 14 Southern Province Group Administrative
Office in accordance with Academic Fields of
National Research Council¹

นาวพล แก้วสุวรรณ^{2*} กันยารัตน์ เควียเซ่น³ และชุ่มจิตต์ แซ่ฉั่น⁴
Nawapon Kewsuwun^{2*}, Kanyarat Kwiecien³ and Chumchit Sae-Chan⁴

¹ บทความปริทัศน์ชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยดัชนีพนธ์ เรื่อง การพัฒนาระบบการให้คำแนะนำ
การวิจัยเพื่อการพัฒนาภาคใต้

² นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40000

³ ผศ.ดร., ภาควิชาวิชาสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ขอนแก่น 40000

⁴ ผศ.ดร., ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี 94000

¹ This review article submitted in partial of the dissertation of A Development of
Recommender System of The Research for Development of Southern Thailand

² Doctoral Student, Doctor of Philosophy Program in Information Studies, Faculty
of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University, Khon Kaen, 40000, Thailand

³ Asst. Prof. Dr., Department of Information Sciences, Faculty of Humanities and Social
Sciences, Khon Kaen University, Khon Kaen, 40000, Thailand

⁴ Asst. Prof. Dr., Department of Library and Information Sciences, Faculty of Humanities
and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani, 94000, Thailand

* Corresponding author: E-mail address: tn.kewsuwun@hotmail.com

(Received: January 8, 2018; Revised: February 5, 2018; Accepted: February 28, 2018)

บทคัดย่อ

บทความปริทัศน์นี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างสภาพปัญหา ความต้องการ ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ 3 กลุ่ม ใน 14 จังหวัด ตามแผนระยะ 4 ปี ในช่วงพุทธศักราช 2561-2564 และสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ 12 สาขา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาความสอดคล้องเพื่อให้เห็นถึงประเด็นที่ยังไม่มีแนวทางแก้ไขอย่างชัดเจนรวมทั้งนำมาเชื่อมโยงกับสาขาวิชาการจากสภาวิจัย เพื่อให้สามารถเห็นภาพรวมปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้นในแต่ละด้าน และนำไปสู่การแก้ไขตามศาสตร์สาขาที่เหมาะสม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และแนวทางกระบวนการจัดหมวดหมู่ (Classification Approach) ผลจากการศึกษาพบว่า สภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีจำนวน 3 ยุทธศาสตร์จากสภาพปัญหา และความต้องการ 4 ด้าน มีประเด็นปัญหาที่ไม่มีการระบุแนวทางแก้ไข 4 ประเด็น สอดคล้องกับ 11 สาขา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวน 5 ยุทธศาสตร์จากสภาพปัญหา และความต้องการ 8 ด้าน มีประเด็นปัญหาที่ไม่มีการระบุแนวทางแก้ไข 8 ประเด็น สอดคล้องกับ 10 สาขา และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีจำนวน 3 ยุทธศาสตร์จากสภาพปัญหา และความต้องการ 6 ด้าน มีประเด็นปัญหาที่ไม่มีการระบุแนวทางแก้ไข 15 ประเด็น สอดคล้องกับ 12 สาขา

คำสำคัญ: สภาพปัญหา ความต้องการ ยุทธศาสตร์ สำนักบริหาร กลุ่มจังหวัด

Abstract

The review article is to represent the findings regarding a comprehensive conformity between problems, needs, four-year strategic plans (2018-2021) of fourteen southern provinces of Thailand, and twelve academic fields of National Research Council of Thailand. The conformity was explored as concerns which were solved improperly and

these were matched with the twelve academic fields in order to represent overall problems in every dimension. Therefore, it would lead to proper solutions according to each academic field. This research employed qualitative method and the data was analyzed by content analysis and classification approach. The findings revealed that 1) there were three strategic plans according to problems and needs of southern border people. Four dimensions of problems and needs were found and four concerns were unsolved which related to the eleven academic fields, 2) there were five strategic plans according to problems and needs of southern people in Thai gulf area. Eight dimensions of problems and needs were found and eight concerns were unsolved which related to the ten academic fields, and 3) there were three strategic plans according to problems and needs of southern people in Andaman coast area. Six dimensions of problems and needs were found and fifteen concerns were unsolved which related to the twelve academic fields.

Keywords: Problems, Needs, Strategies, Administrative Offices, Provinces Group

บทนำ

ภาคใต้มีพื้นที่ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายู พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบมีลักษณะภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรมีทะเลขนานอยู่ 2 ด้าน คือ ตะวันออกด้านอ่าวไทย และ ตะวันตกด้านทะเลอันดามัน มีอาณาเขตติดกับประเทศมาเลเซียโดยมีทิวเขาสันกาลาคีรี เป็นพรมแดนกั้นระหว่างประเทศ ประกอบไปด้วย 14 จังหวัด มีพื้นที่ 44.2 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.3 ของพื้นที่ทั้งหมดในประเทศ [1] ในภูมิภาคของภาคใต้มีทรัพยากรป่าไม้ที่เป็นพื้นที่ป่าของภูมิภาค จำนวน 10.93 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 24.73 ของประเทศ และยังเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญระดับนานาชาติ 7 แห่งระดับประเทศ

33 แห่ง และระดับท้องถิ่น 4,058 แห่ง ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวยังคงสภาพดีที่สุดเอื้อต่อการเพาะปลูก และสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ [2] โดยภาคใต้นั้นมีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ในภูมิภาคที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ในเชิงการเกษตร และการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ สามารถคิดเป็นร้อยละ 35 จากพื้นที่ทั้งหมดของภูมิภาคที่นำมาใช้ประโยชน์ [3] โครงสร้างทางเศรษฐกิจของภาคใต้ ประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก ได้แก่ ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้า และภาคการท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นข้อได้เปรียบทางโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคใต้ [4] ที่มีทรัพยากรในพื้นที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ และในขณะเดียวกันสามารถใช้ทรัพยากรในพื้นที่ได้เกิดประโยชน์สูงสุด จากการวิจัยของธนาคารแห่งประเทศไทย [3] ที่ศึกษาโครงสร้างเศรษฐกิจภาคใต้พบว่า ภาคใต้ถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพมีอัตลักษณ์ของตนเองมีความโดดเด่นและความหลากหลายทางด้านศิลปวัฒนธรรม ความงดงามของสถานที่ท่องเที่ยว และความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นความเข้มแข็งของภาคใต้ และสอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย Thailand 4.0 ของรัฐบาลที่สนับสนุนให้เกิดภาคการบริการที่มุ่งเน้นการพัฒนากลุ่มเกษตรและอาหาร เพื่อสร้างนวัตกรรมให้มีความโดดเด่น รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยอาหารทะเล ควบคู่กับการสร้างสรรค์วัฒนธรรม และออกแบบการบริการ เพื่อสร้างมูลค่า ที่จะนำไปสู่การพัฒนาสินค้า และบริการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น [5] เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในภูมิภาค ด้วยมีความหลากหลายทั้งทางด้านทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ภูเขา อาหาร และความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี จนได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ภาคใต้มีตารางการท่องเที่ยวจำนวน 401 รายการ [6] ซึ่งนับว่าเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้แก่ภูมิภาค และประเทศที่สำคัญ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมองถึงอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ในช่วงระหว่างปี 2548 – 2558 พบว่า สภาพปัญหาทั้งทางด้านสังคม และเศรษฐกิจของภาคใต้ยังมีอัตราการเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 2.2 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำกว่าอัตราการเติบโตเศรษฐกิจของประเทศ

ซึ่งอยู่ที่ประมาณร้อยละ 3.5 ต่อปี [7] ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากโครงสร้างพื้นฐาน และโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ยังมีข้อจำกัดในการขยายผลผลิต การเปลี่ยนแปลงของภาคเศรษฐกิจที่ก้าวเข้าสู่ยุคของสารสนเทศที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงด้วยนวัตกรรม และความรู้ และเนื่องด้วยสภาวะความไม่สงบในบางพื้นที่ของภาคใต้ ทำให้มีการชะลอตัวทางด้านการลงทุนของธุรกิจภาคใต้ [8] ทำให้การพัฒนาภูมิภาคเกิดความล่าช้า ไม่สามารถเติบโตอย่างต่อเนื่องและไม่ยั่งยืนส่งผลกระทบให้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคการเกษตรอุตสาหกรรมบริการรูป การท่องเที่ยว และการสร้างรายได้หรือการจ้างงานให้กับคนในพื้นที่ลดลงด้วย [9]

นโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ เป็นการนำแนวทางการพัฒนาภูมิภาคโดยการยึดแนวคิดจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) และกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2579) ที่ได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่ประเทศที่มีความมั่นคงและยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความสุขของคนไทย อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เน้นให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนา สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตให้สามารถพึ่งตนเองเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้ และแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากปัญหาดังกล่าวจะมีการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นต้องมีการรับทราบถึงปัญหา และความต้องการจากท้องถิ่น โดยมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริม และบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจ และหน้าที่ในการบริหารจัดการ รวมทั้งกำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาภาคใต้ ในการประสานเพื่อเชื่อมโยงและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

รวมทั้งการถ่ายทอดเป้าหมายระดับกลุ่มจังหวัดไปสู่เป้าหมายระดับจังหวัด บูรณาการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสื่อสาร การแลกเปลี่ยน ความรู้ ประสบการณ์ เกี่ยวกับการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ และพัฒนา กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนภายในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่าง สูงสุด สร้างความอยู่ดีกินดีให้แก่ภูมิภาค จนกระทั่งเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปสู่ ระดับประเทศ [10] การบริหารจัดการภาคใต้ จะมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลกลุ่ม จังหวัด 3 หน่วยงาน ประกอบด้วย 1) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด 2) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทย ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด และ 3) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด [11-13] ซึ่งการบริหารจัดการกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ทั้ง 3 หน่วยงาน จะเน้นให้ความสำคัญกับการมุ่งเน้นพัฒนา ปัจจัยพื้นฐานแบบองค์รวมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และท้องถิ่น อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ทรงคุณค่า และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในภูมิภาค [14]

ดังนั้น ในการศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จะนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพและบรรลุผลได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการสังเคราะห์ประเด็นปัญหา และความต้องการในเชิงลึกอย่าง ถี่ถ้วน เพื่อให้ได้ประเด็นที่สอดคล้องกับบริบทในภาพรวมทำให้มองเห็นถึงศาสตร์ สาขาวิชาที่จะสามารถนำไปสู่การทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ หรือสามารถ ช่วยในการขับเคลื่อน เชื่อมโยง และสร้างความเข้าใจในกระบวนการแก้ไขปัญหาได้ อย่างตรงจุด ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดี เสริมสร้างสมรรถนะการพัฒนารองรับการก้าวสู่ยุคสารสนเทศสามารถพึ่งตนเอง เพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้ และแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดน ภาคใต้ที่เป็นเรื่องที่สำคัญ อีกทั้งสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับ ชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างสภาพปัญหา ความต้องการ กับยุทธศาสตร์ของสำนักบริหารกลุ่มจังหวัด ใน 14 จังหวัดภาคใต้
2. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างยุทธศาสตร์ของสำนักบริหารกลุ่มจังหวัด ใน 14 จังหวัดภาคใต้ กับสาขาวิชาการจากสภาวิจัยแห่งชาติ

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ และยุทธศาสตร์ของสำนักบริหารกลุ่มจังหวัดที่กำหนดจาก 14 จังหวัดภาคใต้ในช่วงระยะเวลาตามแผนยุทธศาสตร์ ระยะ 4 ปี ตั้งแต่พุทธศักราช 2561 ถึงพุทธศักราช 2564 จำนวน 3 สำนัก ได้แก่ 1) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จำนวน 3 ยุทธศาสตร์ 2) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ คือ และ 3) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จำนวน 3 ยุทธศาสตร์ และใช้กรอบสาขาวิชาการจากสภาวิจัยแห่งชาติ 12 สาขา ในการนำมาหาความสอดคล้องกับศาสตร์สาขาการวิจัยและพัฒนา

ระเบียบวิธีการศึกษา

ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสังเคราะห์และสกัดประเด็นปัญหา ความต้องการและยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นโดยใช้แนวทางกระบวนการการจัดหมวดหมู่ (Classification Approach) ที่ศึกษาคุณลักษณะของข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันเพื่อให้ได้ประเด็นความรู้ใหม่ (New Knowledge) และมีขั้นตอนในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ (Systematic) และมีทฤษฎีรองรับตามระเบียบวิธีวิจัย [15] โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ ใช้วิธีการคัดเลือกโดยวิธีวิจัยเอกสาร (Document Research) เพื่อให้ได้เอกสารที่ตรงกับความต้องการ

โดยผลจากการศึกษาในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้ทราบถึงสภาพปัญหา และความต้องการที่นำมาสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ ของสำนักบริหารกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย 1) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีการกำหนดยุทธศาสตร์ขึ้น จำนวน 3 ยุทธศาสตร์ 2) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีการกำหนดยุทธศาสตร์ขึ้นจำนวน 5 ยุทธศาสตร์ คือ และ 3) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีการกำหนดยุทธศาสตร์ขึ้นจำนวน 3 ยุทธศาสตร์

2. ผู้วิจัยศึกษาถึงขอบเขตของสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ ทั้ง 12 สาขา เพื่อให้ทราบถึงขอบเขตศาสตร์สาขาที่กำหนด และสำหรับนำไปเชื่อมโยงจัดกลุ่มเพื่อดูแนวโน้มสภาพปัญหา และความต้องการสำหรับการนำไปสู่การวิจัยและพัฒนา ผลจากการศึกษาในขั้นนี้ สามารถทราบถึงสาขาวิชาการที่กำหนดขึ้นจากสภาวิจัยแห่งชาติ ประกอบด้วย (1) สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ ฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับโลกและอวกาศ ธรณีวิทยา อุทกวิทยา สมุทรศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา ฟิสิกส์ของสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (2) สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ประกอบด้วย กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ แพทย์ศาสตร์ สาธารณสุข เทคนิคการแพทย์ พยาบาลศาสตร์ พันตแพทย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์การแพทย์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (3) สาขาวิทยาศาสตร์เคมี และเภสัช ประกอบด้วย กลุ่มวิชานินทรีย์เคมี อินทรีย์เคมี ชีวเคมี เคมีอุตสาหกรรม อาหารเคมี เคมีโพลิเมอร์ เคมีวิเคราะห์ ปิโตรเคมี เคมีสิ่งแวดล้อม เคมีเทคนิค นิวเคลียร์เคมีเคมีเชิงฟิสิกส์ เคมีชีวภาพ เภสัชเคมี และเภสัชวิเคราะห์ เภสัชอุตสาหกรรม เภสัชกรรม เภสัชวิทยาและพิษวิทยา เครื่องสำอาง เภสัชเวช เภสัชชีวภาพ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (4) สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา ประกอบด้วย กลุ่มวิชาทรัพยากรพืช การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ทรัพยากรสัตว์ ทรัพยากรประมง ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร ระบบเกษตร ทรัพยากรดิน ธุรกิจการเกษตร วิสวกรรม และเครื่องจักรกลการเกษตร สิ่งแวดล้อมทางการเกษตร วิทยาศาสตร์ชีวภาพและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (5) สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย ประกอบด้วย

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพื้นฐานทางวิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
 อุตสาหกรรมวิจัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (6) สาขาปรัชญา ประกอบด้วย กลุ่มวิชา
 ปรัชญาประวัติศาสตร์ โบราณคดี วรรณคดี ศิลปกรรม ภาษา สถาปัตยกรรม ศาสนา
 และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (7) สาขานิติศาสตร์ ประกอบด้วย กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
 กฎหมายเอกชน กฎหมายอาญา กฎหมายเศรษฐกิจ กฎหมายธุรกิจ กฎหมาย
 ระหว่างประเทศ กฎหมายวิธีพิจารณาความและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (8) สาขา
 รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ประกอบด้วย กลุ่มวิชาความสัมพันธ์ระหว่าง
 ประเทศ นโยบายศาสตร์ อุดมการณ์ทางการเมือง สถาบันทางการเมือง ชีวิตทาง
 การเมือง สังคมวิทยาทางการเมือง ระบบการเมือง ทฤษฎีการเมือง รัฐประศาสนศาสตร์
 มติสาธารณะ ยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคง เศรษฐศาสตร์การเมือง และอื่น ๆ ที่
 เกี่ยวข้อง (9) สาขาเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วย กลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์
 บริหารธุรกิจ การบัญชีและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (10) สาขาสังคมวิทยา ประกอบด้วย กลุ่มวิชา
 สังคมวิทยา ประชากรศาสตร์ มานุษยวิทยา จิตวิทยาสังคม ปัญหาสังคมและสังคม
 สังเคราะห์ อาชญวิทยา กระบวนการยุติธรรม มนุษย์นิเวศวิทยาและนิเวศวิทยาสังคม
 พัฒนาสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิศาสตร์สังคม การศึกษาความเสมอภาคระหว่างเพศ
 คติชนวิทยา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (11) สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์
 ประกอบด้วย กลุ่มวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ โทรคมนาคม การสื่อสารด้วยดาวเทียม
 การสื่อสารเครือข่าย การสำรวจและรับรู้จากระยะไกลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
 สารสนเทศศาสตร์ นิเทศศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ เทคนิคพิพิธภัณฑสถานและภัณฑาคาร
 และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ (12) สาขาการศึกษา ประกอบด้วย กลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา
 หลักสูตรและการสอน การวัดและการประเมินผลการศึกษาเทคโนโลยีการศึกษา
 บริหารการศึกษา จิตวิทยาและการแนะแนวการศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน
 การศึกษาพิเศษ ผลการศึกษา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ผู้วิจัยสังเคราะห์เนื้อหาในเชิงลึก ระหว่างสภาพปัญหา ความต้องการ
 ยุทธศาสตร์ที่กำหนด และสาขาวิชาการ โดยใช้แนวทางกระบวนการการจัดหมวดหมู่

(Classification Approach) [16] ที่ศึกษาคุณลักษณะของข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กัน โดยนำเสนอในลักษณะการจัดหมวดหมู่ หรือจัดกลุ่มความสัมพันธ์ระหว่างชุดข้อมูล

ผลการศึกษา

ผลจากการศึกษาและสังเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ และ ยุทธศาสตร์ของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดใน 14 จังหวัดภาคใต้ กับ ความสอดคล้องกับสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติพบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดนมีสภาพปัญหา และความต้องการใน 4 ด้าน มีประเด็นปัญหาที่ไม่มีการระบุ แนวทางแก้ไข 4 ประเด็น ครอบคลุมศาสตร์สาขาวิชาการ 11 สาขา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ผังอำเภอไทย มีสภาพปัญหา และความต้องการ 8 ด้าน มีประเด็นปัญหาที่ไม่มีการ ระบุแนวทางแก้ไข 8 ประเด็น ครอบคลุมศาสตร์สาขาวิชาการ 10 สาขา และกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีสภาพปัญหาและความต้องการ 6 ด้าน มีประเด็นปัญหา ที่ไม่มีการระบุแนวทางแก้ไข 15 ประเด็น ครอบคลุมศาสตร์สาขาวิชาการ 12 สาขา

สรุปและการอภิปรายผล

ผลจากการวิจัยและสังเคราะห์ข้อมูลในเชิงลึกสามารถนำประเด็นสำคัญ มาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส สามารถสรุปภาพรวมของปัญหา ความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับกลุ่มจังหวัด ออกได้เป็น 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความปลอดภัย จากปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ปัญหาจากยาเสพติด

ปัญหาจากอาชญากรรม ปัญหาจากระบบโครงสร้างพื้นฐานขาดประสิทธิภาพ

ด้านสังคม จากปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติด และเยาวชนล่อแหลม ความปลอดภัยจากความไม่สงบในพื้นที่ ปัญหาด้านการศึกษา คุณภาพ อุปกรณ์ บุคลากร และการศึกษาต่อ ขาดกำลังแรงงาน สังคมผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ปัญหาการว่างงาน ปัญหาด้านการแพทย์ และสาธารณสุข บุคลากร สถานพยาบาลไม่เพียงพอ

โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ ปัญหาสถาบันครอบครัวหย่าร้างเยาวชนมีพฤติกรรม
เสี่ยงการใช้นินา แหล่งน้ำบริโภค อุปโภค

ด้านเศรษฐกิจ จากปัญหาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ รายได้จากการ
ท่องเที่ยวลดลง เส้นทางภาคคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ไม่มีประสิทธิภาพ ขาด
กรรมสิทธิ์การทำกิน ต้นทุนการผลิตสูง สินค้าไม่เพียงพอต่อความต้องการ รายได้ต่ำ
ค่าครองชีพสูง ไม่มีความมั่นคง ขาดการประชาสัมพันธ์และปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่ง
ท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ปัญหาการว่างงาน

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากปัญหาการบุกรุกที่ดิน
ลักลอบตัดไม้ ในป่าสงวน มลพิษทางอากาศ ระเบียบและข้อจำกัดทางกฎหมาย
และเอกสารสิทธิ์ ทรัพยากรเสื่อมโทรม ระบบบริหารจัดการขยะ การกัดเซาะชายฝั่ง
และปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

จากการสังเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับ
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน สามารถกำหนดสาขาวิชาที่สอดคล้องกับการแก้ไข
ปัญหาตามภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

ด้านความปลอดภัย สอดคล้องกับสาขาสังคมวิทยา สาขารัฐศาสตร์และ
รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์

ด้านสังคม สอดคล้องกับสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ สาขาสังคมวิทยา
สาขาการศึกษา สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย สาขาปรัชญา

ด้านเศรษฐกิจ สอดคล้องกับสาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา สาขา
เศรษฐศาสตร์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย สาขานิติศาสตร์ สาขาปรัชญา

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับสาขานิติศาสตร์
สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช สาขาเกษตรศาสตร์
และชีววิทยา สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย และสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ
และคณิตศาสตร์

ทั้งนี้ จากการสังเคราะห์ปัญหาความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับกลุ่มจังหวัดชายแดนใต้พบว่า มีสภาพปัญหา และความต้องการที่ไม่มีระบุแนวทางแก้ไข ปัญหา ประกอบด้วย จังหวัดยะลา ได้แก่ ปัญหาประชาชนขาดกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน จังหวัดปัตตานี ได้แก่ ปัญหาขาดการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล การกัดเซาะชายฝั่งจากคลื่นทะเล และจังหวัดนราธิวาส ได้แก่ ปัญหาระดับคุณภาพทางการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์เนื่องจากขาดบุคลากรทางการศึกษา

2. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง สามารถสรุปภาพรวมของปัญหา ความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับกลุ่มจังหวัด ออกเป็น 8 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

ด้านเศรษฐกิจ จากปัญหาพื้นที่เพาะปลูกพืชไม่เหมาะสม ขาดการวิจัยและพัฒนา และองค์ความรู้ด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่า พืชยางพาราราคาตกต่ำ อีกทั้งการใช้ประโยชน์จากพืชไม่เต็มประสิทธิภาพ ขาดพันธุ์ปาล์มที่มีคุณภาพ ผลผลิตจึงน้อย เกษตรกรปลูกพืชเศรษฐกิจขาดความรู้ในการบริหารจัดการสวน แหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจไม่เพียงพอ ระบบการขนส่ง และการจัดระเบียบลานเทไม่มีคุณภาพ นโยบายนำเข้าน้ำมันปาล์มส่งผลกระทบต่อราคาปาล์มในประเทศ การผลิตไม่ผลยังขึ้นอยู่กับฤดูกาล การเปลี่ยนแปลงสภาพโลก ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ผลิต

ด้านปศุสัตว์ จากปัญหาผู้เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ลดลง พื้นที่การจัดสรรการเลี้ยงสัตว์ไม่เพียงพอ ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการ แหล่งวัตถุดิบในการเลี้ยงสัตว์ไม่เพียงพอ ราคาสูง

ด้านการประมง จากปัญหาแรงกดดันจากประเทศคู่ค้า ชาวประมงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ปริมาณสัตว์น้ำลดลง ปัญหาโรคกุ้ง ขาดการกำหนดเขตพื้นที่ทำประมง ลงทุนสูงในการเพาะเลี้ยง ขาดพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพ ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการ กุ้ง ปลาสวยงาม

ด้านการขนส่งโลจิสติกส์ จากปัญหาด้านทุนในการขนส่งสูง อุปสรรคด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ การเชื่อมโยงเส้นทางไม่สมบูรณ์ ขาดระบบความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ด้านการท่องเที่ยว จากปัญหาขาดโครงสร้างพื้นที่ในการบริการนักท่องเที่ยว ขาดมาตรการที่รัดกุมในการดูแลนักท่องเที่ยว ขาดการประชาสัมพันธ์ และเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการ และกลุ่มจังหวัดที่ดี เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว กฎหมาย ระเบียบ ไม่เอื้อต่อการท่องเที่ยว

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อการเพาะปลูก ป่าถูกทำลาย ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกไม่ชัดเจน การกัดเซาะของชายฝั่งทะเล และภัยธรรมชาติ ปัญหาน้ำเสีย กลิ่นไม่พึงประสงค์ อากาศเป็นพิษ

ด้านศิลปวัฒนธรรม จากปัญหาประชาชนขาดศิลปกรรม วินัย จิตสำนึกที่ดี เกิดความเห็นแก่ตัว และทุจริต ขาดการมีอัตลักษณ์ของคนท้องถิ่นในพื้นที่ กระแสค่านิยมและเทคโนโลยี

ด้านสังคม จากปัญหาสถาบันครอบครัวอ่อนแอ ปัญหาอาชญากรรม สังคมผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ปัญหาหนี้สิน ความยากจน ความขัดแย้งในสังคม เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม

จากการสังเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สามารถกำหนดสาขาวิชาที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาตามภาพรวมทั้ง 8 ด้าน ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ สอดคล้องกับสาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ด้านปศุสัตว์ สอดคล้องกับสาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา สาขาเศรษฐศาสตร์

ด้านประมง สอดคล้องกับสาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขานิติศาสตร์ สาขาสังคมวิทยา สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา

ด้านการขนส่งโลจิสติกส์ สอดคล้องกับสาขาเศรษฐศาสตร์ สาขานิติศาสตร์
สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ด้านการท่องเที่ยว สอดคล้องกับสาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย
สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขานิติศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขา
วิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา สาขาปรัชญา

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับสาขารัฐศาสตร์
และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขานิติศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์
สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช

ด้านศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับสาขาสังคมวิทยา สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
และนิเทศศาสตร์ สาขาปรัชญา

ด้านสังคม สอดคล้องกับสาขาสังคมวิทยา สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์
และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขานิติศาสตร์

ทั้งนี้ จากการสังเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับ
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยพบว่า มีสภาพปัญหา และความต้องการที่ไม่มีระบุ
แนวทางแก้ไขปัญห าระกอบด้วย ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อการเพาะปลูกยางพารา
ข้อมูลพื้นที่การเพาะปลูกไม่ชัดเจน ระบบการขนส่งจากจุดรวบรวมสู่โรงงานมี
คุณภาพด้อยลง นโยบายนำเข้าน้ำมันปาล์มของรัฐบาลส่งผลต่อราคาปาล์มใน
ประเทศ ขาดการรวมกลุ่มเกษตรกรและความรู้เกี่ยวกับกลไกการตลาด แรงกดดันจาก
ประเทศคู่ค้า กฎหมาย ระเบียบ รวมถึงการบังคับใช้ไม่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว
สถาบันครอบครัวอ่อนแอลง เกิดปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติด ประชาชนขาด
จิตสำนึก เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

3. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา
จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดตรัง สามารถสรุปภาพรวมของปัญหา
ความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับกลุ่มจังหวัด ออกได้เป็น 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากปัญหาเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด และภายในจังหวัดไม่ได้มาตรฐาน ขาดแคลนน้ำสะอาดอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตร การบริหารจัดการโครงสร้างกระทรวงสาธารณสุข การดูแลสุขภาพไม่เพียงพอ และขาดแคลนบุคลากร ปัญหาการกีดเซาะตลิ่งของแม่น้ำลำคลอง ปัญหาภัยพิบัติจากธรรมชาติและสาธารณภัยต่าง ๆ ขยะตกค้าง/สถานที่กำจัดขยะไม่เพียงพอ และไม่ถูกหลักสุขาภิบาล คู คลอง ไม่สามารถระบายน้ำได้ทันในช่วงฝนตกหนัก ทำให้น้ำท่วมขัง ไฟฟ้าไม่ส่องสว่าง และสัญญาณจราจรไม่เพียงพอ ไม่มีสะพานลอยหน้าโรงเรียน สัญญาณโทรศัพท์ไม่ครอบคลุม การแยกการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำให้ไม่สามารถหาผู้รับผิดชอบที่แท้จริงได้

ด้านเศรษฐกิจ จากปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ขาดการพัฒนา ขาดแคลนงบประมาณ และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี และเงินทุนหมุนเวียน เกษตรกรมีหนี้สิน ไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตรในพื้นที่ ปัญหาภัยพิบัติจากธรรมชาติและสาธารณภัยต่างๆ โครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดไม่ได้มาตรฐาน ขาดแคลนบุคลากรภาคบริการการท่องเที่ยวที่มีทักษะด้านภาษา และทักษะการบริการ ปัญหาราคาพืชผลเกษตรตกต่ำและต้นทุนผลผลิตสูง ขาดศูนย์กระจายสินค้าภาคเกษตรผลิตภัณฑ์แปรรูป การจัดการศึกษายังไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เช่น หลักสูตรการท่องเที่ยว ขาดการส่งเสริมสนับสนุนอาชีพอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ไม่สามารถผลิตสินค้าในการบริโภคได้ต้องนำเข้าจากต่างจังหวัด ผลกระทบการกำหนดช่วงเวลาท่องเที่ยว ท่าเทียบเรือไม่ได้มาตรฐาน ธุรกิจท่องเที่ยวผลประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ที่นายทุน

ด้านการเกษตร จากปัญหาไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตร หรือศูนย์กระจายสินค้าเกษตร แปรรูปในพื้นที่ ปัญหาราคาพืชผลเกษตรตกต่ำและต้นทุนผลผลิตสูง พื้นที่ไม่สามารถผลิตสินค้าในการบริโภคได้ต้องนำเข้าจากต่างจังหวัด

ด้านสังคม จากปัญหาเอกสารสิทธิ์ การจับจองพื้นที่ในที่ดินทำกินของราษฎร ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และพื้นที่กระท่อม ปัญหาเด็กด้อยคุณภาพทางการศึกษา ปัญหาขยะมูลฝอย ไม่มีสถานที่กำจัดคัดแยกขยะอย่างครบวงจร ปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานปลาป่น ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง และการลักลอบค้ามนุษย์ ขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวที่มีทักษะด้านภาษา และทักษะการบริการ การจัดการศึกษายังไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เช่น หลักสูตรการท่องเที่ยว ขาดการส่งเสริมสนับสนุนอาชีพอย่างต่อเนื่อง ขยะตกค้าง/สถานที่กำจัดขยะไม่เพียงพอและไม่ถูกหลักสุขาภิบาล ปัญหาที่ดินทำกินของประชาชนทับซ้อนและความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่สามารถรองรับเด็กได้เพียงพอ เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ไม่ได้รับวัคซีนพื้นฐานอย่างทั่วถึงทุกคน ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ ไม่มีอาชีพเสริม รายได้ไม่แน่นอน เกิดวิกฤติจากการนิรโทษกรรม ปัญหาครอบครัวหย่าร้าง ครอบครัวผู้ต้องคดีครอบครัวยากไร้ ครอบครัวโสดเลี้ยงเดี่ยว ครอบครัววัยรุ่น ครอบครัวผู้พิการ เยาวชนถูกทำร้ายจากคนใกล้ชิด เด็กมีปัญหา ปัญหาโรคที่เกิดจากพฤติกรรม โรงเรียนเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการไม่เพียงพอ และขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษา ทำให้เด็กพิการขาดโอกาสด้านการศึกษา การเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีการสื่อสารได้ง่ายทำให้กลายเป็นปัญหา

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากปัญหาทรัพยากรประมงลดลงจากการทำประมงผิดกฎหมาย ปัญหาขยะมูลฝอย ไม่มีสถานที่กำจัดคัดแยกขยะอย่างครบวงจร ปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานปลาป่น ปัญหาการกัดเซาะฝั่ง ชายหาดล้างของทะเล แม่น้ำ ลำคลอง ธรรมชาติเปลี่ยนแปลงเนื่องจากภาวะโลกร้อนส่งผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ปัญหาภัยพิบัติจากธรรมชาติและสาธารณภัยต่าง ๆ ความเสื่อมโทรม และลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าชายเลน และการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ เพื่อก่อสร้างที่อยู่อาศัย การปล่อยน้ำเสีย น้ำมันที่ไม่ผ่านการบำบัดลงแม่น้ำลำคลอง และทะเล เกิดวิกฤติจากการนิรโทษกรรม

อนุญาต อวนรุน พื้นที่ลุ่มน้ำที่เหมาะสมสำหรับการทำนา เพาะปลูกพืชผัก ลดน้อยลง โครงการไม่ได้ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้น อุทยานแห่งชาติไม่มีประสิทธิภาพในการรักษาป่า มีการตัดไม้ทำลายป่า ป่าต้นน้ำ ทำลายป่าริมคลอง ป่าพรุ ป่าสาकु

ด้านความปลอดภัย จากปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง การลักลอบการค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว ภัยพิบัติจากธรรมชาติและสาธารณภัยต่าง ๆ ยาเสพติด การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ และกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสังเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สามารถกำหนดสาขาวิชาที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาตามภาพรวมทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สอดคล้องกับสาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย สาขาสังคมวิทยา สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ด้านเศรษฐกิจ สอดคล้องกับสาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย การศึกษา

ด้านการเกษตร สอดคล้องกับสาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา สาขาเศรษฐศาสตร์

ด้านสังคม สอดคล้องกับสาขานิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช สาขาการศึกษา สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ สาขาสังคมวิทยา สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขาปรัชญา

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับสาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา สาขาสังคมวิทยา สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช

ด้านความปลอดภัย สอดคล้องกับสาขาสังคมวิทยา สาขานิติศาสตร์ สาขา
รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย
สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์

ทั้งนี้ จากการสังเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และยุทธศาสตร์ในระดับ
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันพบว่า มีสภาพปัญหา และความต้องการที่ไม่มีระบุ
แนวทางแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย จังหวัดระนอง ได้แก่ ปัญหาขยะมูลฝอย ไม่มี
สถานที่กำจัดคัดแยกขยะอย่างครบวงจร มีขยะตกค้าง ปัญหาการกัดเซาะตลิ่งของ
แม่น้ำลำคลอง ธรรมชาติเปลี่ยนแปลงเนื่องจากภาวะโลกร้อน ปัญหาการลักลอบ
การค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว จังหวัดกระบี่ ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ผลกระทบ
การกำหนดช่วงเวลาท่องเที่ยว ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง น้ำเสียจากโรงงาน
สัญญาณโทรศัพท์ไม่ครอบคลุม และจังหวัดตรัง ได้แก่ ปัญหาประชาชนบางกลุ่มไม่
มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินหรือสูญเสียที่ดินทำกิน เกิดวิกฤติจากการนิรโทษกรรม
อนุญาต อวนรุน โครงการไม่ได้ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้น กลไกการบริหารจัดการ
ระดับจังหวัดที่ตั้งไว้ไม่ทำงานเรื่องที่อยู่อาศัยของชุมชนชายฝั่ง ปัญหาการพนัน
อบายมุข สิ่งเสพติดระบาดในทุกพื้นที่ ปัญหาโรคที่เกิดจากพฤติกรรม การเข้าถึงสื่อ
เทคโนโลยีการสื่อสารได้ง่ายทำให้กลายเป็นปัญหา

ซึ่งจากข้อมูลการอภิปรายผลในช่วงต้นผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปผลเพื่อเปรียบเทียบในรูปแบบตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
1. ด้านความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	1. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินจากความไม่สงบในพื้นที่ 2. ปัญหาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ขาดประสิทธิภาพ 3. การแพร่ระบาดด้านยาเสพติดและ ปัญหาอาชญากรรม 4. ปัญหาด้านจราจร 5. ขาดไฟฟ้าตามท้องถิ่นที่มีรถสัญจร เป็นหลัก	1. ขาดระบบอำนวยความสะดวก ปลอดภัยในการท่องเที่ยว และเดินทาง	1. แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง 2. ลักลอบค้ามนุษย์ 3. พื้นที่เสี่ยงภัย ภัยธรรมชาติและ สาธารณภัย 4. ยาเสพติดในสถานประกอบการและ หมู่บ้าน 5. ลักทรัพย์ชิงทรัพย์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น 6. อุบัติเหตุทางการจราจรซึ่งเกิดจากการ ไม่ปฏิบัติตามกฎ 7. ไฟฟ้าไม่เสถียร และสัญญาณ จราจรไม่เพียงพอ 8. ไม่มีสะพานลอยหน้าโรงเรียน

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
2. ด้านสังคม และ ศิลปวัฒนธรรม	1. การลักลอบค้ายาเสพติด 2. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากความไม่สงบในพื้นที่ 3. ระดับคุณภาพทางการเรียนต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐานเนื่องจากความไม่สงบ ในพื้นที่ 4. ขาดกำลังแรงงาน เนื่องจากกลุ่ม ผู้สูงอายุมีเพิ่มมากขึ้น 5. บุคลากรทางการศึกษามีไม่เพียงพอ 6. ปัญหาการว่างงาน 7. ด้านบริการสาธารณสุขในพื้นที่มีน้อย ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์และ สาธารณสุข	1. สถาบันครอบครัว อ่อนแอลง 2. ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง 3. การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างประชากรไทย ในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ 4. ปัญหาหนี้สิน ความยากจน 5. ความขัดแย้งในสังคม วินัยและจิตสำนึก การทุจริต คอรัปชั่น 6. ความเหลื่อมล้ำ ทางสังคม	1. เส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด และภายในจังหวัดไม่ได้มาตรฐาน 2. ขาดแคลนน้ำสะอาดอุปโภคบริโภค 3. การบริหารจัดการโครงสร้างของ กระทรวงสาธารณสุขไม่เพียงพอ ทั้งด้านบุคลากร และเครื่องมือ 4. การแพร่ระบาดของยาเสพติดจาก แรงงานต่างด้าว 5. เครือข่ายยาเสพติดจากภายนอกและ ภายในทำให้ยาเสพติดเพิ่ม 6. เด็กด้อยคุณภาพทางการศึกษาจากสื่อ ด้อยคุณภาพ ขาดบุคลากรการที่มีความรู้ เฉพาะด้าน โรงเรียนในพื้นที่มีจำนวน นักเรียนลดทำให้ครูอัตราครู

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
2. ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม	8. อัตราการเสียชีวิตของหญิงตั้งครรภ์และทารกมีเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากขาดการดูแลและความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ 9. ปัญหาสถาบันครอบครัวมีอัตราการทำร้าย 10. ปัญหาการลักลอบผ่านชายแดน 11. ปัญหาเยาวชนจับขังบริเวณถนนสาธารณะสร้างความเดือดร้อนรำคาญ	7. การจัดการศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่นและบริบท(หลักสูตรด้านการท่องเที่ยวต่างประเทศ) 8. ขาดการสนับสนุนอาชีพ 9. การจัดระบบแรงงานต่างด้าวขึ้นอยู่กับระดับนโยบาย 10. คุุคลองไม่สามารถระบายน้ำได้ทันในช่วงฝนตกหนัก 11. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่สามารถรองรับเด็กได้เพียงพอ 12. เด็กแรกเกิดถึง12 ปีไม่ได้รับวัคซีนพื้นฐานทั่วถึงทุกคน	

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
3. ด้านเศรษฐกิจ	1. ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ 2. รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงจากเหตุความไม่สงบในพื้นที่ 3. โครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง และเส้นทางคมนาคมบางส่วนยังเป็นถนนลูกรัง 4. ประชาชนขาดกรรมสิทธิ์ที่ดินทำกิน 5. ต้นทุนการผลิตภาคเกษตรกรรมประมงมีราคาสูง 6. ปัญหาสินค้าด้านการเกษตรและสินค้าประเภทอาหารทะเลไม่เพียงพอในการจำหน่ายและบริโภคในช่วงฤดูมรสุม	1. ขาดการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางการเกษตร 2. ระบบการขนส่งจตุรบรรรมสู่โรงงานมีคุณภาพด้อยลง 3. นโยบายนำเข้าน้ำมันปาล์มของรัฐบาล ส่งผลต่อราคาปาล์มน้ำมันในประเทศ 4. ขาดการรวมกลุ่มเกษตรกร การรวบรวมผลิต	1. ถนนเส้นทางในชุมชนชำรุด 2. ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวขาดการพัฒนา 3. ขาดการประชาสัมพันธ์เชิงท่องเที่ยว 4. ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรเนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำเก็บกักน้ำ 5. ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีและเงินทุนหมุนเวียน 6. แหล่งท่องเที่ยวขาดแคลนบุคลากรด้านภาษาและการบริการ 7. ขาดศูนย์กระจายสินค้าภาคเกษตร 8. ปัญหาขาดการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในพื้นที่

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอาวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
3. ด้านเศรษฐกิจ	7. รายได้ต่ำและไม่มั่นคง จากการประกอบอาชีพด้านการเกษตรและประมง 8. ขาดการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล 9. ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนขาดเงินทุน 10. แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคไม่ได้รับการพัฒนา	5. ต้นทุนในการขนส่งและโลจิสติกส์สูง 6. มีอุปสรรคด้านกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง 7. การบูรณาการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว และสาธารณูปโภคยังไม่สมบูรณ์ 8. การท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อเนื่องสู่ปัญหาสิ่งแวดล้อม	9. พื้นที่ไม่สามารถผลิตสินค้าได้ต้องนำเข้าจากต่างจังหวัด 10. การจับจองพื้นที่ชายหาด 11. แหล่งท่องเที่ยวขาดงบประมาณดูแลปรับปรุงรักษา 12. ผลกระทบการกำหนดช่วงเวลาท่องเที่ยว 13. ขาดแคลนแรงงานในภาคการท่องเที่ยว ก่อสร้างและประมง

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
3. ด้านเศรษฐกิจ	9. การท่องเที่ยวประสบ ปัญหาด้านสินค้า โครงสร้างพื้นฐาน กำหนดแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานโรงแรม บริษัท ทัวร์ ร้านอาหาร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น ป้ายบอกทาง และการ ประชาสัมพันธ์ 10. งบประมาณในการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่ เพียงพอ	9. การท่องเที่ยวประสบ ปัญหาด้านสินค้า โครงสร้างพื้นฐาน กำหนดแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานโรงแรม บริษัท ทัวร์ ร้านอาหาร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น ป้ายบอกทาง และการ ประชาสัมพันธ์ 10. งบประมาณในการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่ เพียงพอ	14. ไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกินหรือ สูญเสียที่ดินทำกิน 15. ธุรกิจท่องเที่ยวผลประโยชน์ วนใหญ่อยู่ท้ายทุน

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
4. ด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า/บุกรุกป่า 2. การเกิดไฟป่า 3. ประสบอุบัติเหตุทางอากาศ ครนฝุ่นละอองจากประเทศเพื่อนบ้าน 4. การทำประมงชายฝั่งประมงกับปัญหาและข้อจำกัดและปัญหาที่เกิดจากการเสื่อมโทรมของทรัพยากรประมง 5. การพึ่งพิงโดยขาดจิตสำนึกและขาดความเข้าใจในการกำจัดขยะที่ถูกริธี 6. การกีดขวางชายฝั่งจากคลื่นทะเล	1. ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อการเพาะปลูกพืช 2. ป่าไม้ถูกทำลายเกิดภัยธรรมชาติ 3. การกีดขวางของชายฝั่งทะเล 4. ขยะตกค้างสะสม 5. ปัญหาน้ำเสีย อากาศกลิ่น	1. เอกสารสิทธิที่ดินที่กินเป็นพื้นที่ป่าสงวนและทับซ้อน 2. ทรัพยากรป่าไม้ลดลง 3. ปัญหาขยะมูลฝอยไม่ถูกหลักสุขาภิบาล 4. ปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานปลาป่น 5. ปัญหาการกีดขวางตลิ่งของแม่น้ำลำคลอง 6. ชุมชนชาติเปลี่ยนแปลงส่งผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพ 7. ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและไม่สอดคล้องกับพื้นที่

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
4. ด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม			8. การปล่อยน้ำเสียไม่ผ่านการบำบัดลงแม่น้ำลำคลอง 9. ระดับน้ำในแม่น้ำต่างและคลองสาขาลดลง 10. การแยกบริหารจัดการของหน่วยงานทำให้ไม่สามารถหาผู้รับผิดชอบ เช่น การเสียชีวิตของพะยูน 11. โครงการไม่เกิดศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้น เช่น การขุดลอกปากแม่น้ำตรง

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
5.พืชเศรษฐกิจ	ไม่ระบุสภาพปัญหาหรือความต้องการในด้านนี้	- ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกไม่ชัดเจน - ขาดการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต - ราคาพืชเศรษฐกิจตกต่ำจากกลไกทางการตลาด - การใช้ประโยชน์จากพืชเศรษฐกิจไม่เต็มประสิทธิภาพ - ขาดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ	- ไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตรในพื้นที่ - ผลผลิตด้านการเกษตรมีราคาตกต่ำไม่แน่นอนไม่ไปตามฤดูกาล - ปัญหาราคาที่เกษตรกรตกต่ำและต้นทุนผลผลิตสูง - พื้นที่ลุ่มน้ำที่เหมาะสมสำหรับการทำนา เพาะปลูกพืชผัก ใช้น้อยลง

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
5. พี่เข็ญรัฐกิจ	ไม่ระบุสภาพปัญหาหรือความต้องการ ในด้านนี้	6. แผลงนำเพื่อ การเกษตรไม่เพียงพอ 7. ขาดองค์ความรู้ในการ จัดการสวนปาล์ม และ การแปรรูปผลผลิต 8. การจัดระเบียบลานเท ไม่ประสิทธิภาพ 9. การผลิตไม่ล้นขึ้นอยู่ กับฤดูกาล	

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
6. ด้านบุคลากร	ไม่ระบุสภาพปัญหาหรือความต้องการในด้านนี้	- ผู้เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ลดลง - พื้นที่และแหล่งวัตถุดิบสำหรับปศุสัตว์มีน้อย - ผลผลิตปศุสัตว์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว	เกิดวิกฤติจากการนิรโทษกรรมอนุญาตอวนรุนจาก 2,000 ลำเป็น 20,000 ลำทำให้สัตว์ทะเลเสียหายเป็นอย่างมาก
7. ด้านการประมง	ไม่ระบุสภาพปัญหาหรือความต้องการในด้านนี้	- แรงกดดันจากประเทศคู่ค้า - ชาวประมงยังไม่ปฏิบัติตามกฎหมายกำหนด - ปัญหาการประมงน้ำจืดผิดกฎหมาย (โพรงพง ยอ)	

ตารางที่ 1 ภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล (ต่อ)

ปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มภาคใต้ชายแดน	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
7. ด้านการประมง	ไม่ระบุสภาพปัญหาหรือความ ต้องการในด้านนี้	4. ปริมาณสัตว์น้ำลดลง โดยเฉพาะประมงน้ำจืด 5. ปัญหาเรื่องโรคกุ้งทะเล 6. ขาดการกำหนดพื้นที่แปลง หอยตะไคร้ หอยแมลงภู่ หอยแครงที่ชัดเจน 7. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประสบปัญหาคุณภาพของพันธุ์ และการรวมกลุ่มของ ผู้เพาะเลี้ยง 8. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สวยงาม ไม่เพียงพอต่อ ความต้องการของตลาด	

จากตารางที่ 1 ซึ่งเป็นภาพรวมสรุปเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากการอภิปรายผล การสังเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในกลุ่ม 14 จังหวัด พบว่า พื้นที่กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่จะดำเนินการภายใน 4 ปี จำนวน 3 ยุทธศาสตร์ คือ ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาโครงข่ายคมนาคม/ระบบโลจิสติกส์ และ วางระบบป้องกันสาธารณภัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและ กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ยางพารา และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร โดยภาพรวมของการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาในด้านการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ที่ได้รับการ ปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นระบบรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพของพืชในพื้นที่ ที่มี ความโดดเด่นอย่างยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ (ยุทธศาสตร์ที่ 7) และการพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ โดยใช้ทรัพยากรในพื้นที่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ยุทธศาสตร์ที่ 9) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - พ.ศ.2564) และกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - พ.ศ.2579)

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่จะดำเนินการ ภายใน 4 ปี ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ คือ พัฒนาการผลิต แปรรูป และการ บริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล) เพิ่มผลผลิตจาก การประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มี ความโดดเด่นในพื้นที่พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และ มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด และพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ ซึ่งการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมมีความสอดคล้อง กับกรอบยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติในด้านการพัฒนาระบบวิจัยแบบบูรณาการของ

ประเทศให้เข้มแข็ง เป็นเอกภาพและยั่งยืน รวมทั้งการสร้างระบบนิเวศการวิจัยที่เหมาะสม (ยุทธศาสตร์ที่ 4) และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของภาคใต้ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) และกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (ยุทธศาสตร์ที่ 3) การสร้างความเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ยุทธศาสตร์ที่ 4) และการพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ (ยุทธศาสตร์ที่ 9)

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่จะดำเนินการภายใน 4 ปีจำนวน 3 ยุทธศาสตร์ คือ พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืนการพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนและการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งการกำหนดยุทธศาสตร์ในช่วงต้นเพื่อแก้ปัญหา และตรงกับความต้องการของประชาชนทั้ง 3 ยุทธศาสตร์แล้วพบว่า มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของภาคใต้ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - พ.ศ.2564) และกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – พ.ศ.2579) ในด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (ยุทธศาสตร์ที่ 3) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ยุทธศาสตร์ที่ 4) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน (ยุทธศาสตร์ที่ 5) ที่เน้นการแก้ปัญหา และพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รมรณรงค์การร่วมอนุรักษ์ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำบทความปริทัศน์ชิ้นนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่กรุณาให้ทุนในการพัฒนาผู้วิจัยตามโครงการทุนพัฒนาอาจารย์และบุคลากรในเขตเฉพาะกิจชายแดนใต้ ประจำปี 2560 ขอขอบพระคุณภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กรุณารับเป็นต้นสังกัด และขอขอบพระคุณภาควิชาสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ขอนแก่น ที่เป็นสถาบันฝ่ายผลิตนักเรียนทุนรัฐบาลในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] Department of Land Survey and Land Use Planning. (2017). *Region Data*. Bangkok: Department of land survey and land use planning land development department.
- [2] Office of the National Economic and Social Development. (2011). *National Economic and Social Development Plan No. 11, 2012-2016*. Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Board.
- [3] Bank of Thailand. (2016). *Southern economic structure*. Bangkok: Bank of Thailand.
- [4] Srilhai S. (2011). *Research in the 3 southern border provinces*. Retrieved on August 29, 2017, from <https://news.voicetv.co.th/thailand/18379.html>.

- [5] Chan-ocha P. (2017). *Moving Thailand 4.0*. Bangkok: Public Relations and Publications Bureau, Prime Minister's Secretariat Government House. Retrieved on August 27, 2017, from <http://thaigov.go.th/news/contents/details/3981>.
- [6] Tourism Authority of Thailand. (2017). *Attractions of Thailand*. Retrieved on August 29, 2017, from <https://thai.tourismthailand.org/>.
- [7] Department of Industrial Promotion. (2017). *Economic analysis*. Retrieved on October 24, 2017, from <https://bsc.dip.go.th/th/category/2016-09-06-05-34-34/2016-09-06-05-39-40>.
- [8] Customs Department, Immigration Bureau, South. (2016). *Labor Statistics and the Entrance and Exit of foreigners*. Retrieved on October 29, 2017, from https://www.immigration.go.th/immigration_stats.
- [9] Public Relations Department the Prime Minister. (2015). *Driving the Economy in the South*. Retrieved on August 29, 2017, from http://prd.go.th/main.php?filename=index_2015.
- [10] Office of the Public Sector Development Commission. (2008). *Plan for the Establishment of the Southern Region Strategic Management Office*. Bangkok: Office of the Public Sector Development Commission.
- [11] Strategic Management Division, Southern Border Provinces. (2017). *Framework for the Southern Border Provinces Development Strategy, 2017 - 2021*. Songkhla: Strategic Management Division, Southern Border Provinces.

- [12] Strategic Management Group, Southern Gulf Coast. (2017) .
Development Plan for Southern Gulf of Thailand 2018-2021. Retrieved on July 29, 2017, from http://osmsouth-e.moi.go.th/index_detail.php?field=dog_id&keyword=plan&pg=download&menu_name=%E0%B8%94%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%99%E0%B9%8C%E0%B9%82%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%94%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B8%A5
- [13] Southern Andaman Strategic Management Office. (2017). *Development Plan for Southern Andaman Coastal Region, 2018-2021*. Retrieved on July 29, 2017, from <http://osmsouth-w.moi.go.th/submenu.php?page=162&l=th>.
- [14] Office of the National Economic and Social Development. (2011). *Summary of the 11th National Economic and Social Development Plan 2012-2016*. Bangkok: Office of the National Economic and Social Development.
- [15] Boonprasert, A. (1999). *Action research*. Bangkok: The secretariat of the council of education.
- [16] Smiraglia. (2002). *Logic and the organization of Information*. Retrieved on October 18, 2017, from [https://books.google.co.th/books?id=HnAmoLBciIC&pg=PA9&lpg=PA9&dq=Smiraglia.+\(2002\)&source=bl&ots=fQhdsTCvmM&sig=KOqvU1YmDEsQd6kKH2IODXDez8&hl=th&sa=X&ved=0ahUKEwjAxxiqvw_WAhVFvI8KHShICVAQ6AEIUTAK#v=onepage&q=Smiraglia.%20\(2002\)&f=false](https://books.google.co.th/books?id=HnAmoLBciIC&pg=PA9&lpg=PA9&dq=Smiraglia.+(2002)&source=bl&ots=fQhdsTCvmM&sig=KOqvU1YmDEsQd6kKH2IODXDez8&hl=th&sa=X&ved=0ahUKEwjAxxiqvw_WAhVFvI8KHShICVAQ6AEIUTAK#v=onepage&q=Smiraglia.%20(2002)&f=false).